

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

72. Considerando Passionem Domini, per admirabilem Christi
Redemptoris, Hominis autem redempti concertationem, atque luctam;
Christo invincibiliter Hominem sibi demerente; Homine contra, Christum
pro ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

Hujus quoque Modi est Meditatio illa.

O Pes potentiae, pro me vulnerati JESU, humilia me, exalta Te.

O Pes justitiae, pro me vulnerati JESU, quamvis dignus sim, ne abjicias me.

O manus Gratiae, pro me vulnerati JESU, sine te nihil sum, adjuva me.

O Manus Misericordiae, pro me vulnerati JESU, Tibi soli peccavi, sicut potes, scis, & vis, miserere mei.

O Cor & Latus, pro me vulnerati JESU, sedes amoris, accende me, ut incessabiliter amem Te.

O Caput, Sedes Sapientiae, pro me vulnerati JESU, illumina me, ut noverim Te, & noverim me.

O VERBUM Caro pro me factum, & in carne pro me passum, habita in me, & habitem in Te, in æternum & ultra. Amen.

Singulis hisce Punctis manifestum est, suas easque copiosas inesse meditationum, reflexionum, affectuum, propositorum, postulationum, virtutisque actionum materias: ut haud dubiè multiplici cum spirituali fructu, atque gustu, pii meditatoris animus, eas versare possit; quod plenius ab experimento suo, quàm à stylo meo, ut discat plurimum eidem exopto.

MODUS LXXII.

Septuagesimus secundus meditandi Passionem Domini Nostri Modus esse potest: Meditari eam tanquam admirabilem incredibilemque Christi Redemptoris & Hominis redempti concer-

Handwritten notes in the right margin:
 Dicitur
 Sicut
 me
 m
 us
 V
 8

certationem, colluctationemque tantam, ut ex parte quidem Christi Redimentis atque Patientis, nihil possit cogitari in misericordia & commiseratione, charitatisque super hominem profusione invincibilis atque dulcius: at verò ex parte Hominis, qui hac Passione redimitur, seu redemptus est, nihil possit reperiri in eodem Redemptore, ejusque Passione contemnenda, abjicienda, repellendaque, scelestius, barbarius, ingratus, execrabilis.

Dandum est aliquod Specimen hujusmodi, Lectori devoto.

Ab initio sui in mundum adventus Redemptor noster suscepit Hominem: quia VERBUM Caro factum est & habitavit in nobis. Homo autem, non solum ab initio mundi, sed etiam venientem in mundum abjecit Deum, & nasciturum etiam diversorio communi exclusit, ad stabulumque compegit. In propria venit, & sui eum non receperunt.

Redemptor venit salvare Hominem à peccatis ejus: testante Angelo ad Josephum. *Matt. 1. 21.* *Vo-*
cabis nomen ejus JESUM: ipse enim salvum faciet
populum suum à peccatis eorum. at Homo quæsit

Matt. 2. 23. *adhuc infantem Deum ad necem. Surge, &*
accipe puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum:
futurum est enim ut Herodes querat puerum ad
pérdendum eum.

Redemptor venit ab exilio revocare Hominem ad Patriam; Homo Deum in exilium ejecit, tum cogens eum fugere in Ægyptum, (ut modo dictum) tum ejiciens eum extra Civitatem Nazareth, & præcipitare volens de montis supercilio, tum extra urbem eum crucifigens.

Re-

S:
ope:
JO
N

Redemptor Hominem quæsit: *Venit enim Luc. 19. 10.*
Filius hominis quærere, & saluum facere, quod
perierat. Homo Deum fugit, & ab eo se elon-
gavit, dicens; Nolumus hunc regnare super nos. Et Luc. 19. 14.
Non habemus Regem, nisi Casarem. Et. Tolle hunc, & Joan. 19. 15.
mitte nobis Barabbam. Luc. 23. 18.

Redemptor Hominem ad Pacem & amicitiam secum invitavit ineundam, & se mediator instituit. Homo Dei amicus esse, cumque pacem noluit, inimicus esse elegit, dicens. *Recede à nobis. Dixit populus meus: recessimus. Job. 21. 14.*
Non veniemus ultra ad te.

Redemptor venit de Potestate diaboli Hominem eruire: Homo elegit in potestate Diaboli esse. *Vos ex parte Diabolo estis, & opera Jerem. 2. 31.*
Patris vestri vultis facere. Ego veni in nomine Pa-
tris mei, & non accipitis me; si veniet alius in no-
mine suo, (scilicet Diabolus & Antichristus) Joan. 8. 44.
illum accipietis. Joan. 5. 45.
Joan. 3. 19.
Matt. 22. 16.

Redemptor eruit Hominem de tenebris ad lucem; *Homo dilexit magis tenebras, quam Joan. 9. 16.*
lucem.

Redemptor hominem docuit viam vitæ & veritatis. *Magister scimus quia verax es, & viam Joan. 7. 12.*
Dei in veritate doces. Homo Dei veritatem &
vitæ salutisque viam à se repulit, dicens; quia Matt. 11. 18.
non est à Deo, sed seducit turbas & demonium ha-
bet, & testimonium ejus non est verum.

Jam verò in ipso Passionis Dominicæ tempore.

Redemptor, seipsum tradebat Homini in cibum & potum, quem sumens *vitam haberet Joan. 8. 12.*
aternam in seipso. Homo, Deum tradidit & Joan. 6. 55.
 ven-

vendidit osculo ad mortem : & abnegans eum postulavit ad Crucem.

Redemptor, per Divinum suum Sacramentum in viscera Corporis & Animæ, realissimâ Dignatione descendit. Homo autem post Buccellam Sacramentalem diabolum in cor admisit.

Redemptor, inquinatos & sanguinarios hominis pedes, manibus suis lavit, tersit, osculatus est. Homo, pedes suos ad festinandam citiùs quàm moliebatur proditorem Domini sui expedit.

Redemptor, Homines gravissimo suo, & opere & verbo cohortatus & obtestatus est, ad exhibendam exercendamque in sese mutuò humilitatem, charitatem, atque unionem. Homo, neque Humilitatis, neque dilectionis, unionisque mutux memor, congregat & armat cohortes lictoresque in Deum.

Redemptor, de salute Hominum sollicitus, tristitia, tœdio, pavore, conflictatur usque ad agoniam, usque ad sanguineum sudorem, usque ad ipsam mortem. Homo interea partim contra Dei salutem, totam tenebrarum potestatem sollicitat; partim de prodicione, per osculum peragenda, Deicidas informat.

Redemptor, orat, & repetitò orat, & tertio orationem repetit: seque ad omnia fanda infandaque pro Hominum salute, prostratus humi in faciem suam, devovet ac immolat. Homo, interea totus dormit, & unâ horâ nec pro Dei voluntate, nec pro sua salute vigilare potest: an potiùs non vult?

Redemptor, propter Hominum redemptionem sese hostium manibus & rabidæ potestati sponte

S:
ope
TO
N

sponte offert. Homo, Deum in manibus hostium videns, relicto eo fugit, aut si tantisper sequitur, à longè, & abnegaturus, adjuraturus, detestaturusque sequitur.

Redemptor, ingenuè se Christum Deum, judicemque omnium in majestate & gloria venturum ac futurum profitetur Hominibus, pro ipsis Hominibus. At Homo, Deum blasphemix & mortis reum pronuntiat, & condemnat.

Redemptor, Homines à morte corporis & animæ, temporali & æterna, culpæ & pœnæ, liberare satagit. Homo, Deum ad mortem & crucem exposcit. Nullius non sceleris reum proclamat, latronibus coæquat in scelerum merito, latroni & hosti publico postponit, adè, ut homine judice, Barabbas Christo melior sit.

Redemptor, habens in se omnes sapientiæ & scientiæ Dei thesauros absconditos, per sapientiæ altitudinem & absconditum à sæculis Sacramentum, perque non investigabiles vias suas, salutem humani generis operatus est in medio terræ, hoc est in assumpta nostra carne. Homo verò, Deum sprevit & illudit, & veste fatuorum stultorumque induit.

Redemptor, ut Homines à flagellis peccatorum, quæ innumerabiliter multa & gravia sunt, eriperet, Justitiæ se & vindictæ divinæ subjecit, estque propter scelus populi sui percussus & attritus, & disciplina castigatioque pacis nostræ super eum deposita, & exercita remansit. Homo autem Deum Redemptorem probrosissimæ flagellationi subjecit; eumque vulnere super vulnus concidit, & super dorsum ejus aravit, sulcis-

V. P. Druzb. Op. VIII. Gg que

Handwritten notes in the right margin, including the word "Druzb." and other illegible scribbles.

que crudelibus Divinam ejus carnem interfecans
prolongavit iniquitatem suam.

Redemptor, Hominem gloriâ & honore coronavit, & super caput ejus coronam de lapide pretioso posuit, deditque illi sceptrum regni, & constituit eum super omnia opera manuum suarum. Coronavit etiam eum in misericordia & miserationibus, signans eum lumine vultûs claritatis suæ. Homo autem, plectens coronam de spinis imposuit, & infixit eam in capite Majestatis Dei sui, dans arundinem in manu ejus, & eâdem caput spinis horridum percutiens: faciem ejus Angelis ipsis reverendam alapis percussit, & fœditate buccæ suæ consputavit.

Redemptor, ut Hominem ab æterna & temporali morte atque damnatione eriperet, sanguini suo pretioso non pepercit. Homo, Dei sui sanguinem in se malitioso furore suscepit, ut Deum suum morte turpissimâ crucis, interficere posset.

Redemptor, Hominibus vitam æternam, & à constitutione mundi paravit, & impendio vitæ suæ Divinæ acquisivit. Homo, Deum vitæ authorem, atque fontem, manibus suis inter crucis tormenta trucidavit.

Jam autem post Passionis tempora, qualiter se jam Glorioso, & super Cælor regnanti, & ad Judicium vivorum, mortuorumque sese accingenti Redemptori suo, redemptus homo exhibeat, videamus & perpendamus. Libet de hoc audire ipsummet Hominem de se Redemptori suo confitentem apud Beatum Bonaventuram hisce verbis. [Nonne & hoc nequissimum est quòd post tam admirabile & fructuosum tuum
Domi

S:
op
Jo
N

Dom
pecca
de ac
Te ren
iplas
mat a
non vi
sempe
& in f
Nolo
volou
Te Do
ego ad
quid e
corpor
niciosa
talia,
nare, d
gatur,
hoc ce
xile est
quamv
homin
proter
suum R
pro me
Na
indign
tas Ho
De
homin
ditum,
Regnu
eumq
Domi

Domine JESU Passionis beneficium, non cesso peccare in conspectu oculorum tuorum, perinde ac si Tua Passio nihil esset. Te mihi dedisti, & Te renuo: tenebras animæ meæ effugasti, & ego ipsas sponte incurro: Mundum, & quæ mundus amat abjecisti, & ego ipsum eligo, & diligo. An non vides Patientissime Domine JESU, quod semper nitor facere Tuæ contrarium voluntati; & in faciem Tibi resisto aperte. Si dicis mihi: Nolo ut hoc facias, dico ego, volo. Si dicis, voluit hoc fiat, dico ego, nolo facere. Scio Te Dominum meum summum Bonum esse: & ego ad Te, ac si aut nihilum aut valde malum aliquid esses, non aspicio, sed converto cordis & corporis mei faciem ad ea, quæ vana sunt & perniciosa, & nihil sunt; & aliquando ad ea, & ad talia, quæ turbæ est dicere, incongruum nominare, & sicis cor meum vinculis amoris colligatur, ut ad Te, cujus est, nequeat elevari. Et hoc certè detestabilis abusus est. Valde autem exilè est, quod dicitur hæc esse detestabilis abusus: quamvis verbum quo gravius ponderosiusque hominum Christianorum, credentiumque, tantum proterva barbaries, tam barbara ingratitude in suum Redemptorem explanetur, exprimiturque, pro merito, invenire difficile sit.

Nam quibus tandem verbis exagitetur hæc indignissima malitia, malitiosissimaque indignitas Hominis in Deum suum.

Deus propter nimiam charitatem suam in hominem, descendit de cælo, ut hominem perditum, & morti æternæ addictum, ad cœlestè Regnum, beatamque aternitatem reduceret, in eumque sinem, totum se, quantus quantus est

Gg 2

Deus,

EDIP
SICKI
re asch
m us II
V
8

Deus, & totam substantiam domus (id est Divinitatis & Humanitatis) suæ profudit, atque prodedit, & veluti nihilum præ dilectione, & salute Hominis, despexit eam. Homo autem, homo inquam Christianus, hæc de Deo suo credens, atque confitens, hunc eundem Deum suum, & eandem omnem impensam sibi ab eo dilectionem, profusamque suâ causâ substantiam; voluntariâ, & sciente, deliberatâque despectione negligit, & negligentiam despicit, & quidem milles repetitò despicit. Neque despicit tantum, sed etiam pessima quæque, pro tantis bonis reponit: committens ea in oculis Dei sui, quæ novit illius cordi Divino esse ingratißima, illius voluntati contrariißima, illius Dignitate indignißima, illius meritis indebitißima, illius Bonitati atque Charitati inimicißima, illius Justitiæ & æquitati displicitißima. Et quidem, si faceret hoc infidelis & Redemptorem neciens, sustinendum esset utique; sed fieri talia à Noscentibus, à Credentibus, à Confitentibus, & fieri ex proposito, atque ex professo, fieri assiduò, & omni vitâ, fieri in oculis ipsius Divinæ præsentia, atque Majestatis, quis hoc satis capiat, cogitet, explicet?

Redemptor propter Hominem humiliavit, & exinanivit semetipsum. Homo superbus, & inflatus incedit, magnificans se ipsum, nec est finis superbiæ, & tumoris ejus.

Redemptor propter Hominem factus obediens usque ad mortem crucis: Homo in Deum & ejus mandata, & voluntatem est contumacissimus, ducitque sibi ignominia, obedire Deo; lau-

G:
ope
Jo
N

laudem reputat suam, mandata Dei audacter transgredi.

Redemptor Hominem, & verbo, & exemplo suo docuit, quia mitis est & humilis corde: Homo planissimè tam humilitatem, quàm mansuetudinem cordis fugit, detestatur, irridet, ac si omnino à Deo iracundiam, impatientiam, elationemque cordis edoctus esset.

Redemptor omne carnis vitium, & ipse nescivit, & hominem nescire docuit, atque præcepit. Homo in carnis lasciviam, in omnemque inverecondiæ turpitudinem, ab ipsa tenella pueritia sua profunditur; Ita ut infelices pusiones, prius fiant impudici & prostituti, quam pudoris sint capaces, & verecondiæ. Ergo inter Christianos, inter fideles, inter castitatis puritatisque laudatores, atque professores, reperies obvium, atque passim, tanta turpitudinis lasciviæque mala, quanta nec inter gentes quidem: & quanta si inter gentiles reperirentur, quia licita reputarentur, ad inter Christianos, ipsorummet fidei magistrâ, Conscientiâ doctore, lege duce, confessione & professione exactore, ista omnia illicita, turpia, probrosa sunt; & qui talia agunt, regnum Dei non posse possidere sciuntur, & fide creduntur fiunt nihilominus, & fiunt usque adeò profligatè, & effrenatè, non secus, quam si lege Christianâ hæc omnia indignitatum genera sancirentur. Certè si (per impossibile dictum sit) si inquam saucita essent, vix effrenatius à Christianis fierent, quàm nunc lege Christi per omnia repugnante, à Christianis fiunt.

Redemptor noster dilectionem fraternam sanxit, adeò sollicitè, adeo tenere, adeo perfectè,

atque consummatè, ut etiam inimicos, & persecutores jufferit ex corde diligi, ex corde illis beneficia exhiberi, ex corde injurias quaslibet condonari. Quod præceptum suum, novum, magnum, omnium majus, & nunquam excidens: multum quidem verbis & sermone, at longè magis magisque commendavit & promulgavit opere, ac sanguine, atque crucis morte. Atqui Homo istam adedè demandatam commendatamque charitatem mutuam, usque adedè ex corde negligit, ex corde nihili habet, ex corde radicètus proscribit; ut pro eo quod inimicos ipsos verè diligat: ne amicos quidem & omni sanguine conjunctos sincero amorefoveat. Itaque hodie vix par hominum invenias, qui sese invicem Christianâ charitate, revera, & per omnia diligant. Itaque etiam hodie tam vulgata inter Christianos cernas, non odia tantum, aut injurias, dolos aut invidias, calumnias & contumelias, verum etiam cædes, & homicidia adedè vulgata, adedè facilia, adedè in immensum aucta & familiaria, ut in omnibus durantis humani generis sæculis non facile fusus sit sanguis humanus, quàm hodie funditur Christianus. Non quaritur hodie bellis pax, sed bella ex bellis feruntur, neque pacis nomen in honore est, sed in probro, quodsi interdum quæpiam ad speciem pacificatio ineunda videtur, ea ita peragitur, ut tamen seminarium belli, residuum servetur, quò sævius recrudescat cum collibuerit: & misera pacificatio non desiderio pacis, sed studio belli crudioris fiat. Ita nimirum hodiernis Christianis, Christi sui de charitate mutua cordi & in pretio sunt, tum mandata, tum exempla.

S:
t
ope
Jo
N
u

Sed

Sed imponendus est finis, Modi hujus expositioni: atque alia multae detestabiles abusiones Hominum & quidem Christianorum, quibus passim, & perpetim Deo Redemptori rebellatur, & obedientiae, observantiaeque, imitationis, & gratitudinis loco, retribuitur, silentio damnandae: quoniam in praesenti scriptione hoc non agitur ut mores saeculi deplorentur, sed ut Passionem Dominicam meditando varietate, adjunctae priorum animae, in Domini Redemptoris amorem, obedientiam, imitationem, aliosque Passionis fractus deducantur.

MODUS LXXIII.

Septuagesimus tertius meditando Passionem Domini modus est, superiori oppositus: quia scilicet in eo consideratur dulcissima & profusissima Christi in electos suos redimendos per Passionem ac mortem propensio, liberalitas, atque plane prodiga sui charitas, & vicissim Hominum Redemptorum, electorum, justorumque erga Jesum pro salute sua Passum profusissima, atque heroica, & usque ad exinanitionem perditionemque suimet (cum Christi tamen gratia, & auxilio, sine quo nihil, nihilque sunt omnes conatus hominum quantumcunque Sanctorum) exhibitio, & exhaustio & profusio.

Quod intellectum sic volo, ut nemo opinetur posse Hominum aliquem, vel etiam totum genus humanum, uni, vel minutissimae Christi super nos beneficentiae, aliquid aequale, & condignum reponere. Verè enim Bernardus dixit. *Amat nos Charitas, amat Immensitas: nos autem*

Gg 4 vicem

Handwritten notes in the right margin:
 D
 S
 C
 I
 C
 K
 I
 C
 A
 S
 C
 I
 I
 I
 V
 S
 S